

Warszawa, 15 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

E 05c 1102

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27454.

Kl. 68 b, 1/04.

Marian Generowicz
(Warszawa, Polska)
i Henryk Lange
(Maków Mazowiecki, Polska).

Zamek do drzwi.

Zgłoszono 15 czerwca 1937 r.
Udzielono 21 października 1938 r.

Drzwi, otwierane na zewnątrz, są osadzone na zawiasach, przytwierdzonych z zewnętrznej strony. Przy takim osadzeniu zawias jest ułatwione włamanie, ponieważ złoczyńca mając dostęp do zawias może je wyważyć lub odkręcić i otworzyć drzwi bez naruszenia zamka.

Próbowano zapobiec temu przez zanitowanie sworzni, którymi zawiasy są przytwierdzone, lub zastosowanie śrub, zakręcanych od wnętrza pomieszczenia, lecz oba te sposoby są kosztowne i nie dały oczekiwanych wyników, ponieważ złoczyńcy otwierają drzwi przecinając zawiasy.

Zabezpieczenie drzwi sztabami, zakładanymi z zewnątrz i osadzonymi z jednej

strony drzwi na zawiasach, z drugiej zaś zamykanymi za pomocą sworzni z przetyczką lub nakrętką zakręcaną od wnętrza pomieszczenia, również nie zabezpiecza przed włamaniem. Wystarczy przeciąć sworznię, którego łeb zawsze wystaje poza sztabę, lub wyważyć zawiasę sztaby, żeby można było otworzyć drzwi.

Zamknięcie do drzwi według wynalazku uniemożliwia włamanie przez wyważenie drzwi z zawias lub przez przecięcie ich, ponieważ drzwi są osadzone na zawiasach, przytwierdzonych do drzwi i odrzwi od wnętrza pomieszczenia. Poza tym drzwi są wyposażone w sztabę, przytwierdzoną od wnętrza pomieszczenia, umocowaną rów-

niez do odrzwi i zamykaną za pomocą zamka według wynalazku.

Zamknięcie według wynalazku jest przedstawione na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z góry drzwi z zamknięciem według wynalazku, fig. 2 — widok zamknięcia od wnętrza pomieszczenia, fig. 3 — widok urządzenia ryglującego, fig. 4 — przekrój pionowy urządzenia ryglującego, fig. 5 — hak ryglujący, bezpośrednio połączony z bębniem zamka, a fig. 6, 7 i 8 przedstawiają faliste sztabki, uniemożliwiające wycięcie otworu w drzwiach.

Do drzwi od wnętrza pomieszczenia jest przymocowana sztaba, składająca się z dwóch odcinków 3 i 4, z których odcinek 3 jest przymocowany do skrzydła 1, zaś odcinek 4 — do skrzydła 2. Oba końce sztaby są przymocowane do odrzwi 5 za pomocą potrójnych zawias 6, umożliwiających otwarcie drzwi, przy czym oba skrzydła 1 i 2 drzwi są również osadzone na takich samych zawiasach. Przy otwieraniu drzwi drążki zawiasy 6 układają się w prostą linię i wychylają się (fig. 1 linie przerywane), dzięki czemu jest możliwe takie wychylenie drzwi, jak przy zawiasach zewnętrznych.

Zwieranie obu części sztaby jest uskuteczniane za pomocą zamka, składającego się z haka 7, osadzonego sztywno na osi 9, na której również są osadzone po obu stronach drzwi klamki 10 i 11. Hak 7 wchodzi w gniazdo 8, przymocowane do części 3 sztaby.

W zagiętym ramieniu haka 7 jest wykonany otwór 13, przez który jest przesunięty rygiel 12, przechodzący przez otwory w ściankach gniazda 8 i osadzony w skrzynce 18 zamka, przytwierdzonej do skrzydła 2 i jednocześnie do odcinka 4 sztaby.

Rygiel ten jest przesuwany od zewnątrz za pomocą klucza, uruchamiającego bębenek zamka 17 np. systemu Yale, przy czym bębenek zamka 17 jest połączony za pomocą trzpienia 16 ze sworzniem 15, osadzo-

nym w skrzynce 18 i zaopatrzonym w ramie 14, które zaczepia o zęby, nacięte na ryglu 12.

Od wnętrza mieszkania rygiel 12 jest przesuwany za pośrednictwem sworznia 21, zaopatrzonego w ramie 19, zaczepiające o zęby rygla, oraz w krążek 20, służący do przekręcania ramienia.

Hak ryglujący 7 może być bezpośrednio osadzony na bębnie zamka (fig. 5), dzięki czemu może być on podnoszony za pomocą klucza, ryglowanie zaś może być uskuteczniane w opisany sposób za pomocą rygla 12.

Płytką 22, przytwierdzoną do drzwi od zewnątrz, ma osłaniać zamknięcie przed uszkodzeniem lub otwarciem przez wywiercenie otworu w drzwiach.

Opisane zamknięcie może być również zastosowane do drzwi jednoskrzydłowych, przy czym wtedy sztaba składać się będzie z jednej części, osadzonej z jednej strony na zawiasach, zaś gniazdo 8 będzie przymocowane do odrzwi. Zamknięcie to może służyć także i do drzwi wieloskrzydłowych (składanych).

Ponieważ często zdarza się, że złoczyńcy, nie mogąc otworzyć lub wyważyć drzwi, wycinają w nich otwory, przez które odsuwają zasuwę lub też dostają się do wewnątrz, dlatego też drzwi zabezpiecza się blachą, co wymaga wzmocnienia zawias i jest kosztowne. Według wynalazku zabezpiecza się drzwi zaostrzonymi falistymi płytkami 23, wykonanymi ze stali, które wbija się w drzwi od wnętrza pomieszczenia w różnych kierunkach. Przy wierceniu otworu, świder natrafiając na sztabkę kruszy się, nie może posuwać się w głąb i przewiercić na wylot drzwi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek do drzwi dwuskrzydłowych, których każde skrzydło zaopatrzone jest w środku w poprzeczne sztaby wzmacniające,

posiadające na końcu ten zamek, znamien-ny tym, że koniec rygła (12) tego zamka przechodzi przez otwory (8) skrzynki, przymocowanej do drugiej sztaby, oraz przez otwór (13) zagiętego ramienia haka, osadzonego bezpośrednio na bębnie zamka i poruszanego kluczem.

2. Zamek według zastrz. 1, znamien-ny tym, że zagięte ramię haka (7) wchodzi w gniazdo (8) skrzynki.

3. Zamek według zastrz. 1, znamien-ny tym, że rygiel (12) jest zaopatrzony w zęby, o które zaczepia ramię (14), umocowa-ne na sworzniu (15), połączonym za pomo-cą trzpienia (16) z zamkiem (17), na sku-tek czego może być z zewnątrz przesuwany kluczem uruchamiającym zamek (17), od wnętrza zaś pomieszczenia do przesuwania rygła służy sworzeń (21), zaopatrzony w

ramię (19), zaczepiające o zęby rygła, i uruchomiany krążkiem (20).

4. Odmiana zamka według zastrz. 1 w zastosowaniu do drzwi jednoskrzydłowych, znamien-ny tym, że skrzynka (8) jest wy-konana tak, iż może być przymocowana do futryny drzwi.

5. Zabezpieczenie zamka według zastrz. 1, znamienne tym, że zabezpieczenie to jest wykonane w postaci falistych płytek (23), zaostrzonych z jednej strony i wbi-tych w drzwi naokoło zamka w różnych kierunkach.

M a r i a n G e n e r o w i c z.

H e n r y k L a n g e.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

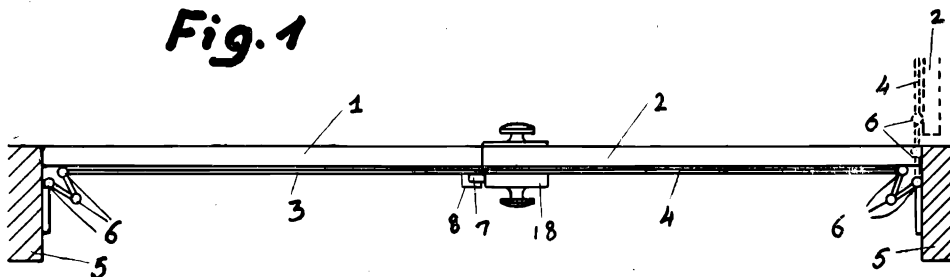

Fig. 2

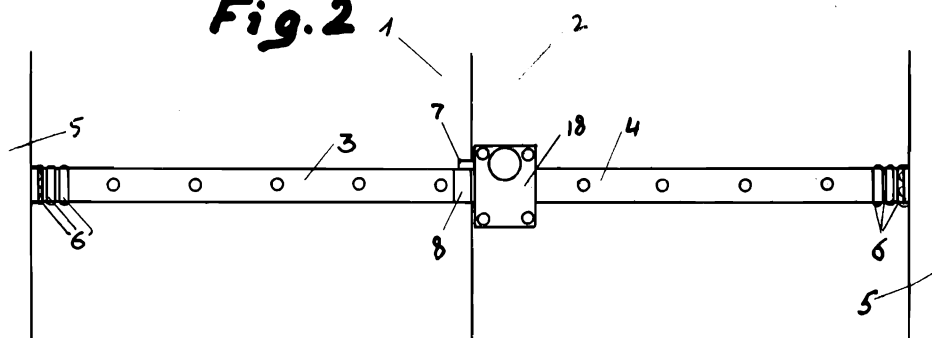

Fig. 3

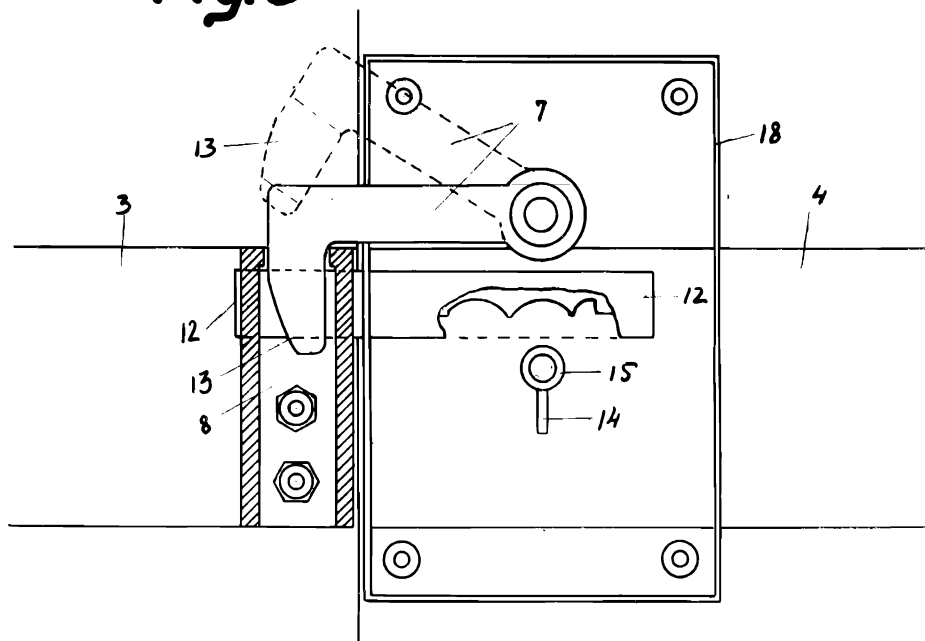

Fig. 4

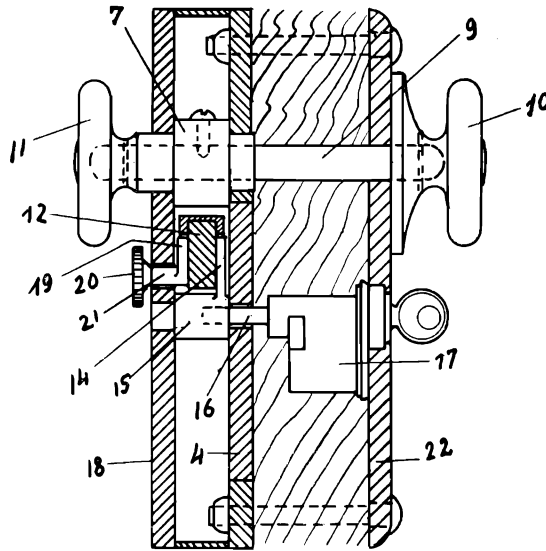

Fig. 5

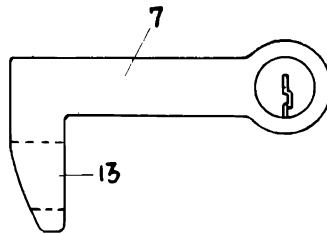

Fig. 6

Fig. 7

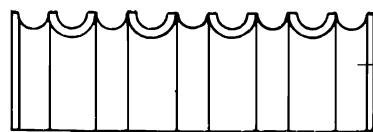

Fig. 8

